

Cod ECLI ECLI:RO:JDPLO:2024:001.#####

Dosar nr. #####/281/2024

SECȚIA PENALĂ

R O M Â # I A

JUDECĂTORIA PLOIEȘTI – SECȚIA PENALĂ

SENTINȚA PENALĂ NR. ###

Ședința publică din data de 05.04.2024

Instanța constituită din:

Președinte: ### #####

Grefier: #####

Ministerul ##### – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

SERVICIUL TERITORIAL PLOIEȘTI– a fost reprezentat de procuror #####

Pe rol fiind soluționarea contestației formulate în baza legii nr. 254/2013 de petenta condamnată ##### #. ##### (fiica lui ##### și a lui #####, născută la ## #####) - Penitenciarul de Femei Târgșor, împotriva încheierii nr. #/18.01.2024 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul de Femei Târgșorul Nou Ploiești, în contradictoriu cu intimatul Penitenciarul de Femei Târgșorul Nou Ploiești.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27.03.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru analiza actelor și lucrărilor dosarului, a stabilit deliberarea și pronunțarea pentru data de 05.04.2024.

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin cererea adresată Judecătoriei Ploiești și înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. #####/281/2024 la data de 30.01.2024, petenta ##### a solicitat instanței anularea deciziei Penitenciarului de Femei Ploiești Târgșorul Nou de a refuza acordarea permisiunii de ieșire din penitenciar pentru o durată de o zi sau înaintarea unei propuneri către ANP pentru permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile, precum și încheierii nr. #/18.01.2024 pronunțată de judecătorul de supraveghere din cadrul Penitenciarului de Femei Ploiești Târgșorul Nou.

De asemenea, petenta a solicitat obligarea Comisiei de acordare a recompenselor din cadrul Penitenciarului de Femei Ploiești Târgșorul Nou fie la acordarea directă a recompensei cu permisiune de ieșire din penitenciar pentru o durată de o zi, fie la înaintarea propunerii de acordare a recompensei cu permisiunea de ieșire din penitenciar pentru o durată de până la 10 zile calendaristice consecutiv și maxim 30 de zile în total pentru anul 2024, precum și obligarea ANP la acordarea unei astfel de recompense.

În motivare, s-a arătat în esență că, există o jurisprudență națională conform căreia, atunci când există o plângere formulată de penitenciar împotriva unei încheieri a judecătorului de supraveghere din cadrul penitenciarului prin care se înlocuiește o recompensă acordată inițial de comisia din penitenciar cu permisiunea ieșirii din penitenciar, aceasta este analizată de instanță și inevitabil admisă, dar atunci când există o plângere din partea petentului condamnat în sensul de a fi înlocuită acordarea oricărui tip de recompensă cu permisiunea ieșirii din penitenciar, jurisprudența studiată reține că aceasta nu poate forma obiectul plângerii întemeiate pe art. 56 din Legea ##### pe motiv că recompensa, indiferent de tipul său, nu are caracterul unui drept recunoscut de lege pentru persoana condamnată, ci are caracterul unui beneficiu a cărui apreciere este lăsată strict la latitudinea administrației penitenciarului în măsura îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege.

Se arată că această jurisprudență națională este greșită și încalcă flagrant art. 8 coroborat cu art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și, pe cale de consecință, se încalcă și art 20 din Constituția României referitoare la obligațiile pe care ##### și le-a asumat prin convețiile internaționale privind drepturile omului, fiind pasabilă de o nouă condamnare #####. De asemenea, s-a apreciat că are loc și o formă de discriminare.

În motivare, petenta a mai arătat că, în conformitate cu Recomandarea nr. 3/05.01.2024 a Avocatului Poporului, permisiunea de ieșire din penitenciar reprezintă un drept-garanție pentru exercitarea celorlalte drepturi, cum ar fi dreptul la viață intimă, familială și privată.

S-a mai arătat că și în cazul în care permisiunea de ieșire din penitenciar constituie un privilegiu al persoanelor private de libertate, dreptul acestora de menținere a legăturilor cu familia trebuie respectat, astfel

că autoritățile publice cu atribuții în custodierea lor trebuie să garanteze acest drept, care contribuie la reintegrarea sociali, prin valorificarea suportului familiei pentru renunțarea la comportamentul infracțional, pentru însușirea atitudinilor și comportamentelor conforme valorilor morale și așteptărilor sociale. S-au învederat prevederile Recomandării CM/ Rec (2018) 5 a Comitetului de Miniștri către statele membre (ale Consiliului European) privind copiii cu părinți încarcerați (2019) și s-a concluzionat că menținerea relațiilor copil-părinte atunci când se află în executarea unei pedepse cu închisoarea nu este ceva la care ar trebui aspirat, este o obligație internațională a statelor membre.

În final, s-a arătat că art. 99 lit. c) din Legea nr. 254/2013 prevede că unul dintre cazurile pentru care se acordă permisiunea de ieșire din penitenciar este menținerea relațiilor de familie, precum și faptul că detenția nu este de scurtă durată astfel încât să nu se resimtă în timp și se impune ca măcar din când în când, relațiile între mamă și copil să se desfășoare în mediul natural al acestuia, nu în mediul dur al penitenciarului. Petenta a mai arătat că execută pedeapsa în regim deschis, a beneficiat deja de toate tipurile de recompense, a participat și participă activ la toate programele și activitățile la care a fost propusă, a făcut propuneri de noi activități, a solicitat participarea la cât mai multe astfel de programe, precum și faptul nu se regăsește în niciuna dintre situațiile prevăzute la art. 213 afn. 2 din Regulamentul din 2016 de aplicare a Legii nr. 254/2013 care ar putea împiedica acordarea acestui tip de recompensă.

În vederea soluționării cauzei, s-a dispus atașarea dosarului nr. 6/2024 al Penitenciarului Ploiești și s-a administrat proba cu înscrisuri.

Pe parcursul judecării cauzei petenta a fost asistată de apărător ales.

Analizând contestația petentei ##### împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul ploiești nr. 6/18.01.2024, instanța constată următoarele:

În fapt, prin încheierea nr. #/18.01.2024 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate din Penitenciarul de Femei Ploiești – Târgșorul Nou a fost respinsă plângerea formulată de persoana condamnată #####, ca inadmisibilă.

În drept, potrivit art. 56 din Legea nr. 254/2013, exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege. Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

Drepturile persoanelor condamnate sunt reglementare în Capitolul V din Legea nr. 254/2013, împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de legea menționată persoanele condamnate având posibilitatea formulării plângerii la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, iar împotriva încheierii pronunțate, în baza art. 56 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, persoana condamnată poate formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul.

Distinct de reglementarea drepturilor persoanelor condamnate, în cuprinsul Capitolului IX din Legea nr. 254/2013 sunt prevăzute recompensele ce pot fi acordate persoanelor condamnate.

Analizând dispozițiile anterior menționate, instanța constată că nu există identitate între drepturile persoanelor condamnate, ce în mod obligatoriu trebuie respectate și cu privire la a căror nerespectare persoanele condamnate pot formula plângere, respectiv contestație, și recompensele acordate acestora, ce constituie numai un beneficiu facultativ ce poate fi acordat persoanelor condamnate în anumite circumstanțe, dar a cărei aplicare nu este obligatorie, ci lăsată la aprecierea penitenciarului.

În privința acordării sau nu a recompenselor, legiuitorul nu a prevăzut nicio cale de atac.

Potrivit art. 129 din Constituție, exercitarea căilor de atac se poate realiza numai în „condițiile legii”.

Așadar, exercitarea unei căi de atac este posibilă numai atunci când aceasta este prevăzută în mod expres.

Prin lipsa prevederii unei căi de atac, în cazul de față, nu se creează o situație discriminatorie, deoarece, pentru a se ajunge la o asemenea concluzie, trebuie ca părțile să se afle în aceeași situație, iar obiectul cauzei este un element definitoriu ce justifică existența unor situații diferite. Totodată, în cauză nu este încălcat accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție, chiar dispozițiile constituționale (art. 129 din Constituție) stabilind că aceste drepturi sunt limitate la cazurile prevăzute de lege.

Mai mult decât atât, fiind vorba despre un act administrativ (al penitenciarului) cu caracter individual, petentul avea posibilitatea de a-l ataca potrivit procedurii administrative, în contenciosul administrativ, în conformitate cu dispozițiile din Legea nr. 554/2004.

Totodată, instanța reține că, în acord cu dispozițiile art. 208 din H.G. nr. 157/2016 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, recompensele constituie un mijloc de individualizare a regimului de executare a pedepsei privative de libertate ce se acordă deținuților care au o bună conduită și au dovedit stăruință în muncă sau în cadrul activităților educative, culturale sau terapeutice,

de consiliere psihologică și asistență socială sau de instruire școlară și formare profesională, precum și celor care au prevenit producerea unor situații de risc pentru siguranța penitenciarului sau a personalului, pentru alți deținuți, sau alte persoane, în condițiile art. 98 și 99 din #####. (...) Recompensele prevăzute la art. 98 alin. (1) din ##### se acordă, de regulă, în mod gradual, astfel încât să se asigure o creștere treptată a gradului de responsabilizare și libertate de mișcare a acestora, în context stimulat, precum și punerea în valoare, în egală măsură, a tipurilor de recompense. (...) Procedura de lucru a comisiei prevăzute la art. 98 alin. (2) din ##### are la bază Sistemul de creditare a participării deținuților la activități și programe de educație, asistență psihologică și socială, la activități lucrative, precum și în situații de risc, stabilit prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Coroborând toate aceste texte legale, în lumina considerentelor de ordin teoretic expuse, instanța reține că plângerea întemeiată pe art. 56 din Legea ##### poate fi admisă numai când se constată o încălcare actuală a unuia din drepturile recunoscute de lege, consecința fiind obligarea penitenciarului să înceteze această încălcare, fie prin înlăturarea sau modificarea unei măsuri, fie prin luarea unor măsuri.

Din interpretarea alin. (2) al art. 56 din Legea ##### rezultă că, în ambele situații, acțiunile sau inacțiunile administrației penitenciarului trebuie să vizeze drepturile expres prevăzute de dispozițiile legale în vigoare, textul utilizând expresia „împotriva măsurilor privitoare la drepturile prevăzute de prezenta lege...”. Pe cale de consecință, nu poate forma obiectul plângerii întemeiate pe art. 56 din Legea ##### aspectul referitor la acordarea unei recompense, respectiv la înlocuirea unei recompense cu o altă recompensă, întrucât recompensa, indiferent de tipul său, nu are caracterul unui drept recunoscut de lege persoanei condamnate cu obligația corelativă din partea administrației penitenciarului în sensul respectării și asigurării exercițiului acestui drept, ci are caracterul unui beneficiu a cărui apreciere este lăsată strict la latitudinea administrației penitenciarului în măsura îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege.

Totodată, Legea nr. 254/2013, în art. 98 alin. (5) stabilește expres aceea că directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor poate dispune, în situații temeinic justificate, anularea recompenselor acordate de comisia prevăzută la alin. (2), actul emis fiind un act administrativ. Concluzia în sensul că recompensa nu are caracterul unui drept, ci al unui beneficiu acordat de lege se deduce din modul de reglementare a dispozițiilor art. 98 alin. (1) din Legea 254/2013, dispoziții conform cărora „persoanelor condamnate (...) li se pot acorda următoarele recompense (...)”.

de toate argumentele anterioare, instanța reține că petenta invocă nerespectarea unor dispoziții legale în emiterea unei decizii individuale de către o instituție – Penitenciarul Ploiești, prin această posibilă nerespectare nefiindu-i încălcate drepturile petentului (acesta neavând dreptul de recompensare, recompensele și modalitatea de acordare a acestora nefiind circumscrise drepturilor persoanelor condamnate, așa cum s-a arătat, fiind doar o vocație a persoanelor care execută pedepse privative de libertate).

Astfel, dat fiind faptul că cererea petentei nu vizează nerespectarea unui drept prevăzut de lege, instanța consideră că încheierea nr. 6/18.01.2024 a judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul de Femei Ploiești este legală și temeinică.

În ceea ce privește argumentele apărării referitoare la o practică națională ”greșită” de soluționare a contestațiilor formulate de penitenciar, sau de persoanele condamnate, instanța arată că nu este în măsură să se pronunțe cu privire temeinicia hotărârilor pronunțate de instanțele naționale.

Cu privire la o posibilă încălcare a art. 8 și art. 13 #####, instanța arată că acest argument nu poate fi primit, având în vedere faptul că persoana condamnată poate menține în continuare contactul cu familia și poate beneficia pe viitor de permisiunea de ieșire din penitenciar.

În final, referitor la situația personală a condamnatei, instanța arată că nu contestă importanța menținerii legăturilor de familie dintre persoana condamnată și membrii de familie ai acesteia, însă instanța nu se poate substitui rolului legiuitorului și nu își poate însuși competențe care nu i-au fost atribuite prin lege.

În consecință, pentru toate cele arătate mai sus, în baza art. 56 din Legea nr. 254/2013, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, instanța va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de ##### împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Ploiești nr. 6/18.01.2024.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.proc.pen., va obliga petenta - condamnată la plata sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

Va dispune restituirea dosarului nr. 6/2024 către biroul judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul de Femei Ploiești – Târgșorul Nou.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,

DISPUNE:

În baza art. 56 din Legea nr. 254/2013, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, respinge ca neîntemeiată contestația formulată de ##### și #####, fiica lui ##### și #####, născută la data de #####, la momentul cererii deținută în Penitenciarul de Femei Ploiești – Târgșorul Nou, împotriva încheierii judecătorești de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul Ploiești nr. 6/18.01.2024.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.proc.pen., obligă petenta - condamnată la plata sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în favoarea statului.

Dispune restituirea dosarului nr. 6/2024 către biroul judecătorești de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul de Femei Ploiești – Târgșorul Nou.

Definitivă în temeiul art. 39 alin.18 din Legea 254/2013.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 05.04.2024.

Președinte,

Grefier,

#####

#####

RED. #####/TEHNORED. #####

2 EX/15.04.2024

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO